

FEMUNCONITE

Guió per escriure un conte

ESTRUCTURA

- Pensa bé la història que explicaràs, abans de posar-te a escriure, i pensa, també, com la faràs acabar.
- Planteja't quins **personatges** hi sortiran i **on** passarà l'acció.
- Rumia el **títol** del conte.
- Fes l'esborrany del conte abans d'escriure la versió definitiva.

PUNTUACIÓ

1. Separa el text en paràgrafs posant els punts i a part corresponents.
2. Utilitza punts i comes quan calgui.
3. Puntua bé el diàleg, si n'hi ha. Cal que recordis els signes de puntuació més importants (:, _, !, ?).
4. Fes un ús correcte de les **MAJÚSCULES**.

PRESENTACIÓ

1. Repassa el text per corregir les faltes d'ortografia.
2. Destaca el títol respecte la resta del text.
3. Deixa els espais necessaris al voltant del text per tal que la lectura sigui agradable.
4. Fes bona lletra .

Esriptura – Escriure un conte (I)

Com escriure el començament d'un conte

Quasi tots els contes comencen amb la presentació del protagonista, el plantejament d'un problema o esdeveniment que desencadenarà l'acció, i el lloc i el temps en què succeeixen les aventures. Aleshores, per a començar a escriure un conte, hem de fer-nos les següents preguntes:

- Qui és el protagonista del conte?
- Quin problema té el protagonista?
- On succeeixen els fets?
- Quan succeeixen els fets?

El talp que volia volar

Fa molts anys, en un bosc de sureres de la serra d'Espadà, hi vivia un talp grosset, amb el pèl fosc, que es deia Cegallet.

El talp era molt inquiet i, des de feia temps, s'havia entossudit a volar com els ocells. Ho havia intentat llançant-se des de dalt d'un arbre o saltant amb l'esquirol volador, però al final sempre acabava estavellat contra terra.

FÓRMULES PER COMENÇAR CONTES

- Això era que una vegada (volta)...
- Mireu que una vegada...
- Heus ací que...
- Una vegada hi havia...
- Una vegada era...
- Era una vegada...
- Fa molts, molts anys...
- Als temps antics...
- Això és que als temps que de la palla en feien fems...
- Açò és en el temps que els animals parlaven i les persones callàvem...
- Vet ací en el temps que les bèsties parlaven, els arbres cantaven i les pedres caminaven...
- Fa molt temps quan els peixos volaven i els pardalets nadaven...
- Vet ací que en aquell temps en què els pardals tenien dents...
- Un bon dia de bon matí...
- En una nit ben fosca...
- En una nit fosca, molt fosca ...
- Això era una nit tan fosca com la gola d'un llop...
- En un país del món on tenia nas tot el món...
- En un racó del món on tenia nas tot el món...
- Això era un poble poblàs on ningú tenia nas...
- Diuen els llibres...
- Conten els vells...
- Conten els sabuts...
- Això era i no era, i si és cert bé i si no també...
- Conte va, mentida explique...
- Conte va, conte va, i si no és mentida veritat serà...

FÓRMULES PER ACABAR CONTES

- I van viure feliços menjant anissos.
- I mireu un gat i mireu un gos i mireu ací el conte fos.
- I mireu un gos i mireu un gat i mireu ací el conte acabat.
- El conte contat ja està acabat i per la xemeneia puja al terrat.
- I catacric, catacric el conte s'ha acabat.
- I catacric, catacric, el conte ja està dit.
- I cataric, catacric, el conte s'ha acabat i tururuuut tururuuut la rabosa ha vingut i se l'ha emportat i ha passat per un forat i dins s'ha quedat.
- I quiquiriquic el conte ja està enllestí.
- I caracacac, el conte ja està acabat.
- I la rondalla és acabada amb un tall de cansalada, i ací plantem un soc per tornar-hi un altre cop.
- I aquest conte que he contat és per al més espavilat.
- I jo vaig venir per poder-lo dir i jo vaig anar per poder-lo explicar, perquè si no haguera vingut, no ho hagueres sabut.
- I conte contat ja està acabat; si no és mentida serà veritat.
- I tot això és tan cert com que tot el que és madur no és verd.
- I tot això és tan segur com que tot el que és verd no és madur.
- I tot això que us he explicat és la pura veritat i el que no s'ho vulgui creure que ho vagi a veure.

- I tot això és tan veritat com que la rondalla s'ha acabat. I si us ha agradat bé, i si no, també.
- I tot això és tan veritat com si no haguera passat.
- I tot això que us he explicat, ha passat i no ha passat. Si no ha passat és mentida i si ha passat és veritat.
- Conte contat ja s'ha acabat i qui no s'aixeca té el cul foradat i un coet li ha explotat, fiiuuuuuu !!!! bang !!!!
- Bé, i ara prou, que si vos dic tot el que sé, un altre dia no us ho explicaré.
- Si esta rondalla t'agrada, menja-te-la fregida, si fregida no t'agrada, menja-te-la torrada, si tampoc no t'agrada, menja-te-la pelada i, si encara no t'agrada, llança-la dalt de la teulada.
- I mig món diu que sí i l'altre món diu

Com fer un bon Conte

Sempre m'han dit que això d'escriure un conte és com fer un bon pastís.

Cal tenir els ingredients (ja sabeu. el sucre, la farina, el llevat etc.), però també moltes ganes de fer-lo.

Això que veuràs... és una recepta secreta que he heretat dels meus avantpassats, així que guarda-la bé.

Fa molts i molts anys algú li va donar aquest paper vell a la meva rebesàvia...i ella li va donar al meu besavi, i...ara fa uns anys, ell li va donar aquesta misteriosa recepta a la meva àvia.

Des d'aleshores ha sortit molts cops el sol i moltes llunes han fet arribar la nit. Un dia vaig pensar:

-Amb aquesta recepta puc donar un cop de mà a tot/es els nen i nenes que tinguin ganes d'escriure un conte.

Què us sembla si ens posem el davantal?

Ep! Abans de començar a fer qualsevol recepta: comprova que tens els estris necessaris i tots els ingredients!

Estris

A la cuina hi ha tants mestres com cuiners, així que encara que tots hi posem els mateixos ingredients i seguim els mateixos passos... cada conte tindrà un gust i un toc especial :el teu!

Per començar a escriure el conte necessites:

Ingredients

Sigui quin sigui el tast del pastís que vulguis fer et caldrà trobar:

Nota: les quantitats són orientatives...no et preocupis si n'hi poses més d'algun ingredient.

Els meus avantpassats eren molt organitzats, així que van fer la recepta pas a pas.

Primer pas

Pluja d'idees! Ara és el moment d'apuntar tot allò que se't passi pel cap.

*Pensa sobre el que vols escriure.

*Reflexiona quins seran els teus personatges.

*Rumia a quin indret passarà la història.

* ...

Deixa't anar! Omple un full amb tots els temes sobre els que podries escriure, idees que se t'acudeixin, personatges, etc.

No t'amoïnis ni per l'ordre ni per com ho escrius, perquè si has fet mai un pastís sabràs que fins que no s'han agitat tots els ingredients...no tenim la massa feta!

Ja has acabat? Oi que no ha estat tan difícil?

Segon pas

Arriba un moment important! Has de decidir de què vols fer el pastís: xocolata, maduixa, llimona...

Abans de començar a escriure tria quin serà el tema del teu conte:

Tercer pas

Ara que ja has triat un tema, podries fer un esquema de com serà en el teu conte. Es tracta que escriguis la teva pròpia recepta, així que hauràs de tenir en compte tres parts molt importants en un conte.

1. Els mestres pastissers de contes comencen pensant en l'inici, és a dir, on tindrà lloc la història que expliquen. Cal que decideixis on va passar la història, a quina època, quins eren els protagonistes, etc. i ho expliquis breument. Així tothom que llegeixi el teu conte podrà imaginar-s'ho!

Recorda que a tots els contes sempre hi apareixen uns/es protagonistes, d'altres personatges que actuen al seu voltant, i de vegades antagonistes (que són els que porten la contrària als protagonistes).

2. Acció! Arribem al que els escriptors anomenen el nus: A tots els contes els protagonistes han de superar algunes dificultats. Explica'ns que està passant? El teu protagonista ha de fer un encanteri per salvar la humanitat? O s'ha perdut en una illa deserta i ha d'inventar-se una manera d'escapar? Inventa't una situació i pensa com es podria resoldre.
3. El desenllaç. En aquest apartat del conte es resolen totes les situacions. Sabrem si el protagonista aconsegueix superar tots els perills, o si la princesa decideix fer-se amiga del drac...Has pensat en un final feliç o aquesta història no acaba massa bé? Explica'ns com els ha anat als teus personatges.

Quart pas

Il·lustra el teu conte. Una vegada escrit, ara el toca il·lustrar el teu conte. Pensa com són els teus personatges, com és el paisatge on transcorre l'acció i dibuixa-ho com millor sàpigues.

Esriptura – Escriure un conte (II)

Hi havia una vegada, al mig d'un gran bosc, una família d'esquirols que vivia en una caseta de fusta dalt d'un pi molt alt. El pare es deia Tom; la mare, Nina; el fill, Floqui i la filla, Blanqueta.

Un bon dia, van decidir anar a passejar pel bosc per veure si trobaven menjar per acabar de passar l'hivern. Com que aquell dia feia molt fred, van sortir ben abrigats. Al cap d'una estona de caminar pel bosc, van parar una per descansar. Allà a prop van veure un forat a sota d'una pedra, s'hi van acostar per mirar i van descobrir una cova de follets.

Van veure molts follets i també força menjar, però estava brut i amagat.

Els follets van sentir unes passes i es van espantar, van córrer molt i van fugir. El que manava no es va espantar i va veure que el soroll el feien uns esquirols amb la cua perquè l'arrossegaven, tot i que anaven de puntetes.

La Blanqueta va dir:

-No t'espantis. Hem vingut a buscar menjar...

El follet manaire contestà:

-En tenim molt de menjar. Us en donarem una mica però hauríem d'anar a buscar tots els altres follets que estan amagats a sota les arrels.

Els esquirols van dir:

-D'acord! D'acord! Anirem a buscar a la resta de follets.

Amb molta cura es van acostar a l'arbre i...puf!, van caure a dins d'un forat secret. Aquest forat estava tapat amb l'herba i les fulles del bosc.

Allà s'estaven la resta dels follets molt ben amagadets.

Els follets van sentir un soroll molt fort i van preguntar:

-Qui sou? D'on veniu?

Tom, el pare esquirol, va dir:

-Som una família d'esquirols que busquem menjar per passar l'hivern.

La Blanqueta els va dir:

-No tingueu por! Volem ser amics vostres i us volem ensenyar un joc que nosaltres fem al bosc: és el joc de la pinya.

-Hi voleu jugar?

-Sí! Sí! —van dir els follets— Hi volem jugar!

-Doncs ara us explicarem com s'hi juga. Es tria la pinya més bonica del bosc, es

treuen tots els pinyons menys un i quatre esquirols es posen a buscar el pinyó i quan es diu: "**Esquirols prepareu-vos, el pinyó heu de trobar**", comencen a rossegar fins que un el troba.

El guanyador es queda tots els pinyons que havien tret i els pot guardar per a l'hivern, o bé fer una coca i convidar els altres esquirols.

-Hi voleu jugar? -va dir un altre esquirol.

-Sí! Sí! Sí! -van dir els follets.

I van començar a buscar la pinya més bonica del bosc per jugar-hi.

Mentre jugaven, el sol s'anava amagant darrera les muntanyes. Es va començar a fer de nit i va arribar l'hora que els follets havien d'anar a treballar.

Els follets havien d'anar a una cova a buscar diamants. El follet que manava no trobava els altres, que encara estaven al bosc jugant.

La Nina havia guanyat el joc i, com que era molt bona cuinera, havia decidit de fer una coca de pinyons per a tothom. A la coca li havia posat altres ingredients com cireres, avellanes i móres.

Quan els follets i els esquirols van sentir la bona flaire de la coca, no va fer falta anar a buscar-los, s'hi van presentar de cop!

El follet que manava també va menjar coca i, en acabar, va dir: -Hem de marxar. A la primavera ens tornarem a veure.

-Adéu! -van dir tots mentre marxaven.

Els esquirols van tornar a la caseta de fusta molt contents perquè havien fet nous amics i s'havien menjat un bon tros de coca per a berenar. Van anar a dormir, es van tapar amb la seva cua com si fos un llençol i es van adormir de seguida, somiant en la propera primavera, quan es tornarien a trobar amb els follets i, amb una mica de sort, la Nina tornaria a fer una d'aquelles coques tan boníssimes.

Aquí s'acaba el conte i conte contat si no és mentida és veritat.